

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1351/05
15.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Nadežde Radević, Slobodana Spasića, Ljiljane Ivković-Jovanović i Snežane Andrejević, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tuženih maloletne BB, čiji je zakonski zastupnik majka VV i VV, koje zastupa GG, advokat, radi osporavanja očinstva, odlučujući o reviziji tužioca protiv presude Okružnog suda u Somboru Gž.br. 416/04 od 26.01.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 15.03.2006. godine doneo je

P R E S U D U

Revizija tužioca AA izjavljena protiv presude Okružnog suda u Somboru Gž.br. 416/04 od 26.01.2005. godine ODBIJA SE, kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Somboru Gž.br. 416/04 od 26.01.2005. godine odbijena je žalba tužioca i potvrđena presuda Opštinskog suda u Somboru P br. 183/01 od 14.01.2004. godine, kojom je odbijen tužbeni zahtev da se utvrdi da tužilac nije prirodni otac maloletne BB, koja je rođena ____ . godine u ____ od majke VV i tužilac obavezan da tuženim naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 53.100,00 dinara.

Protiv navedene drugostepene presude tužilac je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pravilnost pobijane drugostepene presude u skladu sa ovlašćenjem iz člana 386. ZPP i ustanovio da revizija nije osnovana.

U sprovedenom postupku nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koje Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti. Takođe nema ni povreda postupka iz člana 534. stav 2. tačka 2. ZPP, jer sudija DD, koja je učestvovala u donošenju drugostepene presude, nije učestvovala i u donošenju prvostepene presude, pa nisu bili ispunjeni zakonski uslovi za njeno izuzeće u skladu sa odredbama člana 71. tačka 5. ZPP, kako se to neosnovano ističe u reviziji.

Najzad, ne postoji ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 14. ZPP, na koju se takođe ukazuje u reviziji, pošto su nižestepene presude jasne, a data obrazloženja sadrže dovoljne i neprotivurečne razloge o svim odlučnim činjenicama.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilja, maloletna BB rođena je dana ____ . godine od majke - tužene VV. Pred nadležnom Službom dečijeg staranja u ____ tužilac je dao izjavu o priznanju očinstva dana ____ . godine, uz napomenu da se priznanje očinstva daje u očekivanju da se potom utvrdi da BB nije bračno dete, s tim što je tužba za osporavanje očinstva već podneta kod nadležnog opštinskog suda u ____ . Nakon toga, Opštinski sud u ____ je doneo presudu poslovni broj 4C 364/88 dana 11.05.1988. godine, kojom je utvrđeno da maloletna BB nije bračno dete tamo označenog tuženog ĐĐ, koji je u to vreme bio bračni drug VV. Navedena presuda je pravnosnažna. Dana 14.11.1988. godine maloletna BB je upisana u matične knjige rođenih u ____ kao dete tužioca i tužene VV, a nakon toga i u matične knjige rođenih opštine ____ pod tekućim brojem __ za ____ . godinu, takođe kao dete tužioca.

Kod takvog stanja stvari, pravilno su nižestepeni sudovi našli da tužbeni zahtev nije osnovan zbog nepostojanja aktivne legitimacije na strani tužioca na podnošenje tužbe za osporavanje očinstva.

Naime, odredbama člana 102. - 112. Zakona o braku i porodičnim odnosima predviđeno je i tačno pobrojano koja sve lica mogu podneti tužbu radi osporavanja očinstva i u kojim rokovima. To može biti muž žene koja je rodila dete u toku braka ili pre isteka 300 dana od prestanka braka, majka može osporiti da je otac njenog deteta lice koje se po ovom zakonu smatra njegovim ocem, dete može osporiti da mu je otac lice koje se po zakonu smatra njegovim ocem, lice koje sebe smatra ocem deteta rođenog van braka, može osporiti očinstvo drugom licu koje je to dete priznalo za svoje pod uslovom da istom tužbom traži da se utvrdi njegovo očinstvo. Lice koje sebe smatra ocem deteta rođenog u braku može osporiti očinstvo licu koje se po ovom zakonu smatra ocem deteta. Međutim, lice koje se po ovom zakonu ne smatra ocem deteta, a koje je dalo izjavu o priznanju očinstva u skladu sa odredbama člana 90. navedenog zakona, kao što je to učinio tužilac u konkretnom slučaju, ne može podneti tužbu za osporavanje očinstva. Takvo lice, u skladu sa odredbama člana 97. stav 2. istog zakona, može samo tražiti poništenje izjave ako je ona izazvana prinudom ili je data usled prevare ili u zabludi, u rokovima koji su predviđeni u stavu 3. istog člana. Međutim, to nije predmet ovog spora.

Obzirom na nedostatak aktivne legitimacije na strani tužioca za vođenje ovakve parnice, bez uticaja su revizijski navodi u kojima se ukazuje da je sud bio dužan da odgovarajućim veštačenjem proveri da li je tužilac prirodni otac maloletne BB.

Pošto ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, kao ni razlozi na koje Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, na osnovu člana 393. ZPP odlučeno je kao u izreci.

Primenjene su odredbe ranije važećeg Zakona o braku i porodičnim odnosima ("Službeni glasnik SRS" br. 22/80, 11/88, "Službeni glasnik RS" br. 22/93, 25/93, 35/94, 46/95 i 29/01), na osnovu člana 357. stav 2 i 3 Porodičnog zakona ("Službeni glasnik RS" br. 18/05), kao i odredbe ranije važećeg Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77....), na osnovu člana 491. stav 4. ZPP ("Službeni glasnik RS" br. 125/04).

Predsednik veća - sudija,

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

nn